

פרשת משפטים

ואשר לא צדה והאלקים אנה לידו (כא, יג)

רש"י: במה הכתוב מדבר? בשני בני אדם, אחד הרג שוגג ואחד הרג מזיד, ולא היו עדים בדבר שיעידו, זה לא נהרג וזה לא גלה, והקב"ה מזמנן לפונדק אחד, זה שהרג במזיד יושב תחת הסולם, וזה שהרג שוגג עולה בסולם, ונופל על זה שהרג במזיד והורגו, ועדים מעידים עליו, ומחייבים אותו לגלות. נמצא זה שהרג בשוגג גולה, וזה שהרג במזיד נהרג

המקרה המתואר בדברי רש"י מוכיח כי הקב"ה מנהל את העולם בתזמון מוחלט, וכי לא נתן להמלט מעשית רצונו, ואף כאשר אדם משוכנע, שהוא הצליח להסתיר את המעשה שעשה, ועין אדם לא הבחינה בכך, דואג היושב בשמים לזמן אותו למצבים שבהם יהיה חייב לבצע את המוטל עליו.

אולם - הקשה ה"פענח רזא" - בענין אחד בכל זאת נראה לכאורה, שאותו רוצח במזיד אינו נענש ככל רוצח אחר, המבצע את מעשה הרציחה שלו קבל עם ועדה: סוג המוות שהוא מקבל - בעוד שאר הרוצחים נענשים בסיף, רוצח זה מת בסקילה! וקשה, היתכן שאין הקב"ה ממית אותו בעונש הקבוע לרוצחים?

הוא מקשה והוא מתרץ: אין זאת אלא שהרוצח בשוגג שנפל עליו מן הסולם, נופל כשסכין בידו, ותוך כדי נפילה הוא חותך לרוצח במזיד את ראשו - כך, שהוא מקבל בדיוק את העונש שהיה מגיע לו.

מקור: הרב שלמה לוונשטיין שליט"א